

men, saadan som det er foreslaaet; thi Forsikringen tjener selvfølgelig i sidste Instans som en Garanti for dem, der ikke selv er Automobilister, men alligevel kommer galt af Sted.

Det er de Ting, som jeg ved en løselig Gennemgang har fundet særlig Grund til at hæfte mig ved. Men i øvrigt gaar jeg ud fra, at det høje Ting med mig vil være enigt i, at vi behandler Forslaget i et Udvalg; saa kan vi jo der faa Lejlighed til at gaa nærmere ind paa Enkeltheder. Jeg skal paa nærværende Tidspunkt paa egne og paa mit Partis Vegne anbefale, at Lovforslaget behandles med Velvillie og saa hurtigt, som det er gørligt, her i Tinget.

H. P. Jensen: Som det allerede er nævnt, er dette Lovforslag jo Frugten af et Kommissionsarbejde, selv om man ogsaa kan kende den røde Traad, der gaar gennem hele Lovforslaget, fra den tidligere Lov. Forholdet er jo det, at efterhaanden som Motorkørselen har udviklet sig, er der blevet givet Lovgivningsmagten og Myndighederne en Del at bestille, idet Udviklingen er gaaet saa stærkt — om jeg saa maa sige, med Motorfart —, at man paa mange Omraader er kommet til at staa overfor forskellige Overraskelser, som man slet ikke har været belavet paa eller anet vilde komme, og saa har man staaet ret hjælpeløst overfor disse Overraskelser. Den sidst vedtagne Færdselslov har efter min Mening raadet god Bod paa mange af disse Forhold, saaledes at den i Forbindelse med den nugældende Motorlov — mere maaske i Forbindelse med den, der nu eventuelt bliver vedtaget — vil være en god Garanti og indeholde gode Retningslinier for Udviklingen i den kommende Tid. Forholdet er jo ikke, som det oprindeligt var, da Motorerne begyndte at befærde vore Veje. Da saa Befolkningen som oftest med stor Uvillie paa Motorfolkene og kunde ikke finde Anledning til at støtte dem i nogen som helst Retning eller yde dem Hjælp. Man betragtede meget ofte Motorfolkene som en Slags Skadedyr, man skulde forvolde de størst mulige Ulemper og fortrædige saa meget som muligt. Som Grundlag for den Opfattelse var der i Virkeligheden to Forhold. For det første dette, at der var Bilister, som kørte hensynsløst og ved deres vilde Kørsel spredte Skræk og Rædsel omkring sig. Det var jo den Slags Bilister, som vi desværre har nogle af endnu, man kalder dem som Regel Bilbøller. Det er givet, at der findes Bøller indenfor alle Samfundslag, derfor er det ogsaa kun

naturligt, at der findes Bøller indenfor Automobilisternes Omraade, men jeg tror, Antallet er svundet betydeligt ind, efterhaanden som Befolkningen har faaet en bedre Forstaaelse af Forholdene, og efterhaanden som Lovgivningsmagten har taget mere Haand i Hanke. Foruden disse professionelle Motorbøller er der en anden Art, som godt ved Lejlighed kan være farlige, ikke alene for sig selv, men ogsaa for andre; jeg tænker her paa den unge Motorcyklist. I det Øjeblik han har faaet sin Veninde anbragt paa Sædet bag ved sig i det saakaldte Skattekammer, bliver han ligesom elektriceret, han har ikke Tanke for Love og Profeter, men har kun een Tanke, og det er at vise, hvilken Herre han er, hvilken Magt han har over sine Hestekræfter, og med hvilken Fart han kan køre gennem Luften, saaledes at den elskede Genstand kan blive dybt rørt og se med Ærefrygt paa ham. Denne Art Motorfolk er yderst farlige for den offentlige Færdsel. Men desuden har vi dem, som vi allesammen mest fordømmer, dem, der kører i Beruselse, de er, ogsaa efter min Opfattelse, de allerværste. Jeg mener ikke, man ikke kan komme disse Folk til Livs gennem Lovgivningen, jeg tror, man kan komme alle 3 Arter til Livs, og det maa man, thi Færdselen paa vore Gader og Veje maa foregaa saa sikkert, at Folk virkelig kan føle sig trygge og sikre, naar de udviser den Agtpaaagivenhed, der er nødvendig, naar man færdes paa offentlig Vej. Det maa understreges, at det er Betingelsen for i det hele taget at undgaa Ulykker, at Folk hjælpes ad, sørger for at færdes saadan, at der bliver Plads til os alle, enten vi er kørende, ridende eller gaaende.

Lovforslaget betegner, som det her foreligger, efter min Mening en Forbedring af den nugældende Lov. Som Helhed maa det siges at være en stor Forbedring, men der er dog adskillige Ting, der under Udvalgsbehandlingen maa tages under nøje Overvejelse. Jeg skal tillade mig at nævne nogle af disse Ting.

I Lovforslagets § 2, 2det Stykke, anføres det, at Landbrugsmaskiner, som drives ved Motor, naar de kører paa Landevejene, skal have deres Hjul omvundne, hvis de ikke er glatte, hvad der er ganske naturligt. Enhver, som færdes paa Landevejene, vil ofte have lagt Mærke til, at naar disse Landbrugstraktorer kommer kørende, skærer Hjulringene dybt ned i Vejbelægningen og skader derved denne i høj Grad.

I samme Paragraf er der en Bestem-